

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.733 van 25 juni 2015
in de zaak A. 208.132/X-15.373.**

- In zake :
1. XXXX
woonplaats kiezend te XXXX
XXXX
 2. XXXX
woonplaats kiezend te XXXX
XXXX

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bruno Steegen, Erik Schellingen en André Gerkens
kantoor houdend te 3740 Bilzen
Demerlaan 21, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Lea VAN GEYT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marnix Moerman
kantoor houdend te 9930 Zomergem
Dekenijstraat 6
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 februari 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie van 9 november 2012 dat de woning gelegen XXXX “niet-ongeschikt” is.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 223.941 van 18 juni 2013 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partijen hebben een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

Bij beschikking van 8 augustus 2013 wordt aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging verleend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de tweede verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkommende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 5 september 2013.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een verslag opgesteld.

De tweede verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting van 22 mei 2015, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 12 juni 2015.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Janah Myny, die *loco* advocaten Bruno Steegen, Erik Schellingen en André Gerkens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Sofie Provenier, die *loco* advocaat Marnix Moerman verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Barbara Speybrouck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Belang

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord niet eerbiedigt.

Bij het versturen aan de eerste verzoekende partij van de memorie van antwoord heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van het genoemde artikel 21, tweede lid, van de wetten op de Raad van State en van artikel 14bis, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De eerste verzoekende partij heeft geen memorie van wederantwoord aan de griffie toegestuurd binnen de termijn van zestig dagen gesteld in artikel 4, § 1, derde lid, van voormeld besluit van de Regent.

4. De eerste verzoekende partij brengt daar tegen in dat zij na 5 augustus 2013 geen enkele memorie van de verwerende partij heeft ontvangen.

Dit mag waar zijn, maar het doet niet ter zake nu dit aan de eigen houding van de eerste verzoekende partij te wijten is.

De memorie van antwoord van de verwerende partij is de eerste verzoekende partij toegezonden met een aangetekende brief die op 1 oktober 2013 ter post is afgegeven en op 2 oktober op het adres van de eerste verzoekende partij is aangeboden. Een bericht is achtergelaten, maar de eerste verzoekende partij heeft de zending niet afgehaald. De zending is finaal aan de Raad van State teruggestuurd.

5. In de gegeven omstandigheden is er geen reden om af te zien van de vaststelling dat het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen, ontbreekt.

Hierna wordt het beroep dan ook nog alleen onderzocht wat de tweede verzoekende partij betreft.

IV. Tijdigheid

Standpunt van de partijen

6. Naar het oordeel van de tweede verzoekende partij in het verzoekschrift is het beroep “ruimschoots tijdig” ingesteld. Het postbericht over het bestreden ministerieel besluit is “aan de verzoeker op vrijdag 30 november 2012 overhandigd”. Gelet op artikel 53bis, 2°, Gerechtelijk Wetboek begon de termijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, te dezen woensdag 5 december 2012. Aldus liep de beroepstermijn “tot zaterdag 02 februari 2013 of eerste werkdag tot maandag op 04 februari 2013”. Voorts bevatte de bestreden beslissing niet de beroepsmogelijkheid noch de vormvoorschriften of de in acht te nemen termijnen, “zodat conform artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verzoekers een termijn van 60 dagen na kennisgeving van de beslissing hebben teneinde een beroep tot schorsing en nietigverklaring in te dienen.”

7. Volgens de verwerende en de tussenkomende partij is het beroep laattijdig, want buiten de wettelijke termijn van zestig dagen ingediend.

Beoordeling

8. De bestreden beslissing is op (donderdag) 29 november 2012 per aangetekende zending toegestuurd aan het adres van de tweede verzoekende partij, met een begeleidende brief waarin wordt vermeld:

“Ik wens u te wijzen op de mogelijkheid tot beroep bij de Raad van State. Binnen de zestig dagen na de betekening van de voormelde ministeriële beslissing, kan u, per aangetekend schrijven, een beroep tot nietigverklaring indienen tegen de ministeriële beslissing, bij de Raad van State, behoudens indien het werkelijke voorwerp van de betwisting betrekking zou hebben op een subjectief recht.”

9. Rekening houdend met artikel 4, § 2, derde lid, van meer vermeld besluit van de Regent was bijgevolg de eerste dag van de termijn voor het indienen van het verzoekschrift de derde werkdag die volgt op de verzending van de brief, behoudens bewijs van het tegendeel door de geadresseerde, en is die dag inbegrepen in de termijn.

Concreet is te dezen de eerste dag van de beroepstermijn, dinsdag 4 december 2012. De zestigste en laatste dag van die termijn is dan vrijdag 1 februari 2013.

In zoverre het besproken beroep van de tweede verzoekende partij uitgaat, moet bijgevolg worden vastgesteld dat het te laat is.

10. Deze conclusie wordt niet in het gedrang gebracht door wat de tweede verzoekende partij in haar laatste memorie schrijft. Voor zoveel de Raad van State de moeilijk leesbare uiteenzetting van de tweede verzoekende partij op dit punt begrijpt, doet zij in essentie gelden dat bij het bestreden besluit niet het technisch verslag en advies waren gevoegd waarop het gebaseerd was, dat de betekening van de bestreden beslissing aan de eerste verzoekende partij niet

correct gebeurd is, en dat de tweede verzoekende partij in de periode van december 2012 tot januari 2013 zwaar ziek was.

Het eerste is voor de geldigheid van de betekening van de bestreden beslissing en het doen ingaan voor de beroepstermijn ertegen niet relevant.

Het tweede betreft niet de tijdigheid van het beroep in hoofde van de tweede verzoekende partij en doet dus evenmin ter zake.

Wat ten slotte het derde betreft, stelt de Raad van State vast dat als de laattijdigheid van het verzoekschrift in hoofde van de tweede verzoekende partij aan een ziekte toe te schrijven is, verwacht mocht worden dat dit reeds in het verzoekschrift werd aangevoerd – wat niet het geval is. Hoe dan ook worden geen stukken bijgebracht die ervan doen blijken dat de ziekte van die aard was dat ze *in concreto* te beschouwen is als overmacht die een afwijking van de beroepstermijn kan verantwoorden.

11. Het vernietigingsberoep van de tweede verzoekende partij initieel onontvankelijk zijnde, worden ook de bijkomende vorderingen, al dan niet bij wijze van uitbreiding van het voorwerp geformuleerd, verworpen.

V. Anonimisering

12. Gevraagd wordt om bij de publicatie van het arrest “de identiteit van de verzoekende partijen niet bekend te maken”.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ kan iedere partij bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig wordt gemaakt op elk moment van de rechtspleging en totdat de debatten gesloten zijn, eisen dat bij de publicatie van

het arrest of de beschikking de identiteit van de natuurlijke personen niet zou worden bekendgemaakt.

De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, ieder voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partijen niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientwintig juni 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust